

PHẬT NÓI KINH SINH RA TÂM BỒ ĐỀ _MỘT QUYỀN_

Hán dịch: Đại Tỳ-Bắc Ấn Độ Tam Tạng XÀ NA QUẬT ĐA
Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức **Bà Già Bà** (Bhagavam: Thế Tôn) ngự ở vườn trúc **Ca Lan Đà** tại thành **Vương Xá** cùng với chúng Đại Tỳ Kheo gồm trăm ngàn người đến dự. Lại có vô lượng a tăng kỳ bất khả thuyết chúng Đại Bồ Tát từ mười phương đến tập hội.

Bấy giờ Đại Thành Vương Xá có vị Bà La Môn, họ là **Đại Ca Diếp** (Mahā-Kāśyapa) trong lúc ngủ say, mộng thấy bên trong cõi Diêm Phù Đề có một hoa sen lớn, hoa ấy có ngàn cánh do bảy báu vi diệu tối thắng tạo thành, tỏa ánh sáng chiếu khắp ba ngàn Đại Thiên Thế Giới. Ở trong hoa sen ấy có vành trăng, bên trong vành trăng ấy lại thấy vị Đại Trượng Phu phóng ánh sáng lớn chiếu khắp tất cả. Hết thấy chúng sinh của bốn Thiên Hạ này nhìn thấy ánh sáng đó đều sinh đại hoan hỷ, hớn hờ vô lượng đều thọ nhận sự khoái lạc.

Khi Ca Diếp Bà La Môn tỉnh giấc xong, nghĩ về việc đã nằm mộng, tâm vui vẻ sinh nghi: “*Đây là nhân duyên nào? Có việc gì mà trước tiên hiện tướng chưa từng có, xưa kia chưa từng nghe việc như Ta mộng thấy?*”. Tác niệm đó xong sinh vui vẻ chưa từng thấy.

Lại tác niệm như vậy: “*Ở đây có Sa Môn **Cổ Đàm** (Gautama). Ta nghe người khác nói Ngài tu khổ hạnh sáu năm, giáng phục Ma Chúng, chứng Đại Bồ Đề, chuyển bánh xe Diệu Pháp, đập tan các Ngoại Đạo, là nơi khen ngợi của các người Trí, thông minh khéo léo biết các sự tướng. Nay Ta nên đến chỗ của Sa Môn Cổ Đàm ấy hỏi tướng của mộng này*”

Khi ấy Ca Diếp Bà La Môn chờ hết đêm xong, từ thành Vương Xá đi đến vườn trúc Ca Lan Đà. Đến chỗ Đức Phật ngự xong thì đỉnh lễ bàn chân của Đức Phật rồi lui về trụ một bên. Trụ một bên xong, như việc đã thấy trong mộng, hướng về Đức Phật nói.

Khi Bà La Môn nói đủ việc trong mộng xong thời Đức Thế Tôn bảo Ca Diếp Bà La Môn rằng: “*Này Ông! Thiện Nam Tử! Có bốn loại mộng được ở Thắng Pháp. Nhóm nào là bốn? Ấy là: Ở trong giấc ngủ, mộng thấy hoa sen. Hoặc thấy dù lọng. Hoặc thấy vành trăng với thấy hình Phật. Thấy như vậy xong, nên tự vui mừng là Ta gặp Thắng Pháp*”

Lúc đó Đức Thế Tôn muốn tuyên nói nghĩa này một lần nữa nên nói Kệ là:

“Nếu nằm ngủ, mộng thấy hoa sen
Cũng với nằm mộng thấy dù lọng
Hoặc lại trong mộng, thấy vành trăng
Ắt sẽ đạt được lợi ích lớn
Nếu có mộng, thấy hình tượng Phật
Đầy đủ các tướng trang nghiêm thân
Chúng sinh nhìn thấy nên vui vẻ
Niệm hợp ắt làm Điều Ngự Nhân”

__ Khi Ca Diếp Bà La Môn nghe Kệ này xong, lại bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Điều gì là lợi lớn cho các hàng chúng sinh? Nếu làm, hay được lợi ích này, cầu Đạo Bồ Đề”

Bấy giờ, Đức Phật bảo Ca Diếp Bà La Môn rằng: “Lợi lớn là **Nhất Thiết Trí** (Sarva-jñā), là lợi ấy vậy”

Thời Ca Diếp Bà La Môn lại bạch Phật rằng: “Đức Thế Tôn đã nói lợi Nhất Thiết Trí. Có nhân duyên nào để có thể được chăng?”

Lúc đó Đức Thế Tôn vì Ca Diếp Bà La Môn mà nói Kệ là:

“Nay Ta nói lợi lớn
Bà La Môn khéo nghe
Nếu có lợi hòa hợp
Nên làm **Lưỡng Túc Tôn**
Nếu làm Chuyên Luân Vương
Tự tại bốn Thiên Hạ
Chúng sinh muốn làm được
Nên phát **Tâm Bồ Đề** (Bodhi-citta)

Nếu làm Phạm Vương Thiên
Ở Chúng được tự tại
Chúng sinh muốn làm được
Nên phát Tâm Bồ Đề

Cõi Dục với cõi Sắc
Vô Sắc với Thượng Giới
Chúng sinh muốn làm được
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Nếu muốn làm Thương Chủ
Làm Thương Chủ Đạo Sư
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn làm ánh sáng lớn
Phá diệt các hắc ám
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt các điên đảo
Cùng với nhóm ba Hữu
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt các cái chướng (chướng ngại ngăn che)
Với các loại Pháp ác
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt nơi Vô Minh
Chặt đứt lưới Tham Ái
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt **Hữu** (sự có) với **Ái**
Vớ diệt **Cấu** (sự dơ bẩn), **Vô Cấu** (không dơ bẩn)
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt nơi Ngã Mạn
Vớ Sắc (hình sắc) khiến Ngã Mạn
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn lia nơi công cao
Vô Bệnh Mạng Ngã Mạn
Nên Phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt **Lão Ngã Mạn**
Vô Thường Thường Trụ Mạn
Nên Phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt **Đa Văn Mạn**
Cùng với **Trì Giới Mạn**
Nên Phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt **Lan Nhã Mạn**
Mạn của nhóm Khất Thực
Nên Phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt **Tri Thức Mạn**
Mạn yêu áo Phản Tảo (Ái Phản Tảo Y Mạn)
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt **Thần Thông Mạn**
Ăn một bữa làm Tịnh
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt tất cả Mạn
Hết thầy **Hữu Vi Mạn**
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Mong muốn cúng dường Phật
Nơi Bạc **Diệt Độ** trước
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Mong muốn cúng dường Phật
Hết thấy các Như Lai
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn được chuyển Pháp Luân
Thế Gian không thể chuyển
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn diệt **cần phải diệt**
Ngay **Tư Sở Đa Tư**
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Mong muốn hành **Phạm Hạnh**
Đầu, giữa, cuối tối thượng
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn nhiếp các Tinh Tiến
Đi lại trong các Hữu
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn nói khổ các hành
Thấy chúng sinh chịu khổ
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Các Pháp không có Ngã
Muốn vì chúng sinh nói
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn chuyển nơi Pháp Luân
Muốn chạm Thượng Bồ Đề
Nên phát Tâm Bồ Đề

Nếu có hàng chúng sinh
Muốn nói **Tịch Niết Bàn**
Sẽ chúng Thắng Bồ Đề
Nên phát Tâm Bồ Đề

Công Đức nhóm như vậy
Người phát Tâm hay được
Phạm Chí lắng nghe xong

Nên hành Đạo Bồ Đề”

__ Khi Ca Diếp Bà La Môn nghe Kệ này xong, lại bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Người phát Tâm Bồ Đề nên nhiếp bao nhiêu nhóm Phước như thế ?”

Bấy giờ Đức Thế Tôn liền dùng Kệ, hướng về Ca Diếp Bà La Môn nói lời như vậy:

“Nếu các chúng sinh cõi Phật này
Khiến trụ Tâm Tin với giữ Giới
Như nhóm Phước lớn tối thượng ấy
Chẳng bằng phần mười sáu (1/16) Tâm Đạo

Nếu các chúng sinh cõi Phật này
Khiến trụ Tâm Tin nơi Pháp Hành
Như nhóm Phước lớn tối thượng ấy
Chẳng bằng phần mười sáu (1/16) Tâm Đạo

Nếu các cõi Phật hằng hà sa
Thấy đều tạo dựng chùa cầu Phước
Lại tạo các Tháp như Tu Di
Chẳng bằng phần mười sáu (1/16) Tâm Đạo

Nếu các cõi Phật hằng hà sa
Thấy đều cho khắp các bảy báu
Như nhóm Phước lớn tối thượng ấy
Chẳng bằng phần mười sáu (1/16) Tâm Đạo

Như núi Thiết Vi cao rộng lớn
Tạo vô lượng Tháp, làm các Phật
Nhóm chúng sinh cầu Phước như vậy
Chẳng bằng phần mười sáu (1/16) Tâm Đạo

Nếu các chúng sinh trọn đủ kiếp
Hoặc đầu, bấp tay thường đội, đeo
Như nhóm Phước Đức tối thắng ấy
Chẳng bằng phần mười sáu (1/16) Tâm Đạo

Nhóm người như vậy được Thắng Pháp
Nếu cầu Bồ Đề lợi chúng sinh
Chúng sinh nhóm ấy, bậc Tối Thắng
Loại khôn sánh (không thể so sánh) này , huống có trên !

Vì thế được nghe các Pháp này
Bậc Trí thường sinh Tâm thích Pháp
Sẽ được vô biên nhóm Phước lớn
Mau được chứng nơi Vô Thượng Đạo”

__ Khi ấy Ca Diếp Bà La Môn lại bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Bậc phát Tâm Bồ Đề như vậy có thoái chuyển chẳng?”

Thời Đức Phật bảo Ca Diếp Bà La Môn rằng: “Bậc phát Tâm Bồ Đề như vậy ở trong giải thoát không có thoái lui. Có điều việc thành tựu có riêng ba loại Bồ Đề. Nhóm nào là ba? Ấy là: Thanh Văn Bồ Đề, Bích Chi Phật Bồ Đề, A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề.

Này Đại Bà La Môn! Thế nào là **Thanh Văn Bồ Đề**? Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện phát A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề nhưng chẳng dạy người khác phát Tâm Bồ Đề, chẳng khiến người khác trụ, cũng chẳng vì họ nói Kinh Điển như vậy, chẳng tự thọ trì, cũng chẳng vì người rộng nói nghĩa ấy, cũng có gần gũi Phú Già La đó nhưng chẳng thừa sự cúng dường vật cần thiết. Nếu có người đến với người chẳng đến cũng chẳng cung kính, mà đối với chỗ ấy chẳng sinh tùy vui. Dùng nhân duyên này, Tâm được giải thoát. Này Bà La Môn! Đây tức gọi là Thanh Văn Bồ Đề.

Lại nữa, thế nào là **Bích Chi Phật Bồ Đề**? Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện tự phát Tâm Bồ Đề nhưng chẳng dạy người khác phát Tâm Bồ Đề, chẳng khiến người khác trụ, cũng chẳng vì họ nói Kinh Điển như vậy, chẳng tự thọ trì, cũng chẳng vì người rộng nói, cũng chẳng gần gũi Phú Già La như vậy rồi chẳng thừa sự cúng dường vật cần thiết. Nếu có người đến với người chẳng đến cũng chẳng cung kính, cũng chẳng sinh tùy vui. Dùng nhân duyên này, Tâm chứng Bích Chi Phật Bồ Đề. Chính vì thế cho nên gọi là Bích Chi Phật Đạo.

Lại nữa, thế nào là **A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề**? Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện tự phát Tâm A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề, cũng lại dạy người khác phát Tâm A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề, đã khiến cho kẻ ấy trụ, lại vì người nói Kinh Điển như vậy đều khiến thọ trì, gần gũi nhóm Phú Già La như thừa sự cúng dường. Nếu có người đến với người chẳng đến cũng đều cung kính, cũng sinh tùy vui. Như giải thoát tự lợi lợi tha này. Do làm lợi ích cho nhiều người, thương xót Thế Gian, lợi ích an vui cho các hàng Trời Người cho nên gọi là A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề.

Do nghĩa nào mà gọi là A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề? Ở bên trên, trọn không có gì hơn để có thể cầu. Chính vì thế cho nên gọi là A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề”

Khi ấy Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này một lần nữa, nên dùng kệ tụng là:

“Tự phát Tâm Bồ Đề
 Chẳng dạy người thọ trì
 Nhân sức của Tâm mình
 Sau cùng **Bát Niết Bàn** (Parinirvāṇa)
 Vì tự lợi cần cù
 Chẳng dạy người thọ trì
 Nên gọi là **Sa Môn**
Phật Tử Tối Thắng Sư

Kẻ phát Tâm Bồ Đề
 Giáo hóa sinh vui vẻ
 Vì thế tự đắc Đạo
 Quả báo biết như vậy
 Tự thành chẳng thành tha (khiến người khác thành tựu)
 Ruộng Phước trong các Tiên
 Được gọi là **Duyên Giác**

Bà La Môn nên biết
 Tự phát Tâm Bồ Đề

Độ thoát nhiều chúng sinh
 Vì đời làm lợi ích
 Gọi là **Phật Đạo Sư**

Thành tựu tự lợi ích
 Lại khiến người giải thoát
 Đây đó không sai biệt
 Gọi là **Bất Tư Nghị**”

__Bây giờ Ca Diếp Bà La Môn bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Giải Thoát, Giải Thoát có sai biệt chăng?”

Đức Phật nói: “Này Bà La Môn! Giải Thoát đối với Giải Thoát không có sai biệt. Đạo đối với Đạo không có sai biệt. Thừa đối với Thừa thì có sai biệt. Ví như con đường của vua (vương lộ) có xe voi, có xe ngựa, có xe lừa. Nhóm ấy theo thứ tự ở trên con đường ấy đi đến một cái thành. Này Bà La Môn! Cỗ xe của nhóm như vậy có sai biệt chăng?”

Bà La Môn nói: “Đại Đức Thế Tôn! Các cỗ xe ấy quả thật có sai biệt”

__Đức Phật nói: “Như vậy! Như vậy Bà La Môn! Thanh Văn Thừa, Bích Chi Phật Thừa, A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề có sai biệt. Còn Đạo và Giải Thoát không có sai biệt.

Này Bà La Môn! Ví như sông Hằng có ba loại người từ bờ bên này đi đến bờ bên kia. Người đầu tiên dùng cỏ làm bè, dựa vào đó để vượt qua. Người thứ hai hoặc dùng cái túi bằng da thú, hoặc dùng thuyền bằng da thú rồi dựa vào đó để vượt qua. Người thứ ba tạo làm cái thuyền lớn đưa xuống sông, ở trong cái thuyền này chở được trăm ngàn người. Người thứ ba ấy lại sai người con lớn (trưởng tử) an trí thủ hộ như cái thuyền phẳng (thuyền bành, hai thuyền áp mạn nhau), hết thầy chúng sinh đi đến theo ông từ bờ bên này vượt qua đến bờ bên kia, vì nhiều nhóm người làm việc lợi ích. Này Bà La Môn! Ý ông thế nào? Bờ bên kia có sai biệt chăng?”

Bà La Môn nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Chẳng hề sai biệt”

__Đức Phật lại hỏi rằng: “Này Bà La Môn! Ý ông thế nào? Vật dùng để chuyên chở ấy có sai biệt chăng?”

Bà La Môn nói:” Vật đã dùng để chuyên chở thật có sai biệt”

__Đức Phật nói: “Như vậy! Như vậy Bà La Môn! Thanh Văn Thừa, Bích Chi Phật Thừa, A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề quả thật có sai biệt.

Này Bà La Môn! Như người thứ nhất y dựa vào cái bè cỏ từ bờ bên này đi đến bờ bên kia, chỉ có một không có hai. Thanh Văn Thừa nên biết như vậy

Người thứ hai, hoặc dựa vào cái túi bằng da với dùng cái thuyền bằng da từ bờ bên này vượt qua đến bờ bên kia. Bích Chi Phật Bồ Đề nên biết như vậy.

Này Bà La Môn! Người thứ ba thành tựu con thuyền lớn cùng với nhiều nhóm người từ bờ bên này đi đến bờ bên kia. Như Lai Bồ Đề nên biết như vậy”.

Khi ấy Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này một lần nữa, nên nói Kệ là:

“Lộ (con đường) với Giải Thoát không có trên

Các Thừa thầy đều có sai biệt

Bậc Trí như vậy nên lường tính

Nên chọn Thừa tối thắng tối thượng

Các Pháp Giáo như vậy

Chính Giác nói lời này
 Chọn lựa các Pháp xong
 Bạc Thắng (Thắng Giả) cần phải học”.

__Bấy giờ Ca Diếp Bà La Môn lại bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Bồ Tát Ma Ha Tát nên hành thế nào? Niệm trụ thế nào để được đến **Ma Ha Diễn** (Mahā-yāna: Đại Thừa)?”

Thời Đức Phật bảo Ca Diếp Bà La Môn rằng: “Này Bà La Môn! Ông hãy lắng nghe nghĩa đó.

Nếu các Bồ Tát Ma Ha Tát như niệm tu hành, đến Ma Ha Diễn

Này Bà La Môn! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện tự phát Tâm Bồ Đề, cũng dạy người khác phát Tâm, tự thích tu hành, khuyên người khác tu hành cũng khiến cho người khác trụ. Lại vì họ giải thích nghĩa của **Tu Đa La** (Sutra:Khế Kinh) như vậy. Người Phú Già La của nhóm như vậy chẳng đến gần gũi, nương nhận, tiếp việc... nên dùng bốn Nhiếp mà nhiếp lấy. Nhóm nào là bốn? Ấy là: Bồ Thí, Ái Ngữ (nói lời yêu thương), Lợi Ích, Đồng Sự (cùng làm việc chung)”

Khi ấy Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này một lần nữa, nên nói kệ là:

“Mọi loại bố thí lớn
 Tất cả vật đã có
 Muốn nhiếp thọ người khác
 Bạc Bồ Tát vô úy
 Thị hiện đường tiếp dẫn
 Chúng sinh chẳng y đến
 Hay dùng lời Diệu Thiện
 Cõi cõi sẽ an úy
 Vì ta người (tự tha) an vui
 Chón lành (thiện xứ) đã sinh ấy
 Ngày đêm thường tùy thuận
 Nhóm chúng sinh như vậy
 Chẳng tin, dạy khiến tin
 Phá Giới, khiến trụ Giới
 Keo kiệt, khiến bố thí
 Tất cả khéo lợi ích
 Dạy người hành Bồ Đề
 Bền chắc thường tinh tiến
 Đồng ở việc lợi ích
 Bạc Trí như Giáo hành
 Như bạc Trí Tuệ này
 Đạo Sư của Bồ Tát
 Điều Trí Tuệ đã hành
 Thường thích Pháp Đại Thừa
 Dũng mãnh, tối thắng đấng
 Bạc Trí cần phải học
 Dùng Thắng Pháp ấy nên
 Tối thắng đến bờ kia”

__Bấy giờ Ca Diếp Bà La Môn lại dùng Kệ tụng mà bạch Phật rằng:

“Đại Đức bày Hạnh ấy
 Bồ Tát, các Đạo Sư

Nên học chỗ hành ấy
 Được đến Lương Túc Tôn
 Vì con nói Hạnh ấy
 Với hành **Hạnh Sở Y** (chỗ nương tựa của Hạnh)
 Bồ Đề sâu rộng lớn
 Nguyên **Từ Mẫn** diễn nói”

Lúc đó Đức Thế Tôn bảo Ca Diếp Bà La Môn rằng: “Lành thay Bà La Môn! Các Bồ Tát có ba loại Hạnh. Nhóm nào là ba? Ấy là: Thiên Hạnh, Phạm Hạnh, Thánh Hạnh.

Điều gì ở bên trong gọi là **Thiên Hạnh**? Nếu có kẻ trai lành, người nữ thiện dùng **Từ Thân Nghiệp** (nghiệp của thân hiền lành đem lại niềm vui), dùng **Từ Ý Nghiệp** (nghiệp của ý hiền lành đem lại niềm vui), dùng **Từ Khẩu Nghiệp** (nghiệp của miệng hiền lành đem lại niềm vui) tràn khắp vô lượng Thế Giới ở phương Đông, **Từ Hạnh** (Hạnh hiền lành) tràn đầy. Hành điều này khắp xong, lại hay khéo vào phương Nam Tây Bắc, bốn phương bàng, phương trên, phương dưới đều dùng **Từ Thân Nghiệp, Từ Ý Nghiệp, Từ Khẩu Nghiệp** tràn đầy khắp cả. Đây gọi là **Thiên Hạnh**

Điều gì ở bên trong gọi là **Phạm Hạnh**? Ấy là bốn vô lượng. Nhóm nào là bốn? Từ, Bi, Hỷ, Xả. Đây gọi là **Phạm Hạnh**

Này Bà La Môn! Điều gì ở bên trong gọi là **Thánh Hạnh**? Ấy là ba Giải Thoát. Nhóm nào là ba? **Không, Vô Tướng, Vô Nguyên**. Đây gọi là **Thánh Hạnh**”

Khi ấy Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này một lần nữa, nên nói Kệ là:

“Dũng mãnh hành tinh tiến
 Đạo Sư của Bồ Tát
 Nếu có đủ Thiên Hạnh
 Người đó thích Bồ Đề
 Thánh Hạnh với Phạm Hạnh
 Hạnh đó, Thánh đã nói
 Nếu có người tu hành
 Người đó được Bất Động”

Bấy giờ Ca Diếp Bà La Môn lại dùng Kệ này mà bạch Phật rằng:

“Con thích Bồ Đề sâu
 Nay hỏi Đại Đạo Sư
 Nhóm này, đời đương lai
 Làm sao tập các Hạnh
 Vì chúng sinh sau này
 Nên con hỏi Thế Tôn
 Ở trong Phật Bồ Đề
 Ý con không phân biệt
 Khiến con phát Đạo Tâm
 Lợi ích cho chúng sinh”.

Khi ấy Đức Thế Tôn lại dùng Kệ tụng bảo Ca Diếp Bà La Môn ấy rằng:

“Nói Tu Đa La này
 Khiến phát Đại Bồ Đề
 Phạm Chí ! Phật Bồ Đề
 Chưa từng có phân biệt

Nói Tu Đa La này

Khiến phát Đại Bồ Đề
Hay chặt tất cả nghi
Tùy thuận chúng sinh hỏi

Nói Tu Đa La này
Khiến phát Đại Bồ Đề
Hay chặt tất cả nghi
Xứng ước muốn chúng sinh

Người được nghe Kinh này
Ở trong đời vị lai
Hay hành bố thí lớn
Đến ở **Đàn Bĩ Ngạn** (Dāna-pāramitā: Bồ Thí Ba La Mật)

Người được nghe Kinh này
Ở trong đời vị lai
Hộ giữ Giới không khuyết
Đến ở **Giới Bĩ Ngạn** (Śīla-pāramitā: Trì Giới Ba La Mật)

Người được nghe Kinh này
Ở trong đời vị lai
Hành Nhẫn vì chúng sinh
Đến ở **Nhẫn Bĩ Ngạn** (Kṣānti-pāramitā: Nhẫn Nhục Ba La Mật)

Người được nghe Kinh này
Ở trong đời vị lai
Tinh tiến vì chúng sinh
Đến ở **Tinh Tiến Ngạn** (Vīrya-pāramitā: Tinh Tiến Ba La Mật)

Người được nghe Kinh này
Ở trong đời vị lai
Thường vào các Thiền Định
Đến ở **Thiền Bĩ Ngạn** (Dhyāna-pāramitā: Thiền Định Ba La Mật)

Người được nghe Kinh này
Ở trong đời vị lai
Vì chúng cầu Thắng Trí
Đến ở **Trí Bĩ Ngạn** (Prajñā-pāramitā: Trí Tuệ Ba La Mật)

Đã từng làm cúng dường
Thương xót các chúng sinh
Được nghe Kinh Điển này
Đời sau đến tay ấy

Tỳ Kheo trụ **Lan Nhã** (Aranya)
Ý muốn Phật Bồ Đề
Người được nghe Kinh này
Nơi cuối cùng, trước được
Số ức Phật quá khứ

Đã trì Kinh Điền này
Vì lợi các Bồ Tát
Phát khởi ý mong muốn
Nếu có Bà La Môn
Ưu muốn Phật Bồ Đề
Lúc đó được tin xong
Kinh đẩy đến bàn tay
Ta thấy chúng sinh ấy
Thầy biết hành của họ
Cũng biết tên kẻ ấy
Ta thấy đều không ngại
Tất cả khó nói đủ
Sợ mê người vị lai
Sợ họ khởi các lỗi
Vì thế nói chút phần”.

Bấy giờ Ca Diếp Bà La Môn lại dùng Kệ này mà bạch Phật rằng:

“Đại Đức! **Thiện Trì** này
Khiến sinh ý rộng lớn
Đại Trượng Phu đời này
Chẳng lâu con sẽ làm
Quá khứ với vị lai
Điều Đạo Sư đã nói
Vì sinh thiện lợi ấy
Nên trụ ở Bồ Đề”

Khi ấy Đức Thế Tôn lại dùng Kệ bảo Bà La Môn rằng:

“Nhóm ấy trụ Trí này
Vì ai mà tuyên nói?
Đã biết Tâm Hạnh ấy
Nay Ta sẽ ghi nhận

Người đã nghe Kinh này
Hiện tại trước mặt Ta
Nhóm ấy ở đời sau
Kinh này sẽ hiện tiền

Nếu có các người nữ
Sao chép Kinh Điền này
Kinh này sẽ ở tay
Hay sinh Đại Bồ Đề

Trước kia Ta đã nói
Tỳ Kheo thích Lan Nhã
Tay được Kinh Điền này
Về sau, hiện trước mặt
Tỳ Kheo nghe Kinh này
Buồn khóc, lệ như mưa
Trước Ta làm Nghiệp nào

Đời nay được lợi này
 Ta ở Kinh như vậy
 Chưa từng khéo suy tư
 Ta đã được thọ ký
 Nghiệp nào được Quả này?
 Xưa Ta: Bà La Môn
 Y nơi Tỳ Kheo sống
 Thời Tỳ Kheo phóng dật
 Nói Tu Đa La này
 Phạm Chí nghe Kinh ấy
 Đến thời đi khát thực
 Rơi lệ khóc đi ra
 Lúc đó tâm tác nguyện
Ta nơi Tu Đa La
Chép nghĩa với văn tự
Đời sau làm chứng minh
Cũng lại làm ủng hộ
 Do quả nghiệp lành ấy
 Cầm giữ ngay trong tay
 Thời đó có Tỳ Kheo
 Buồn khóc lệ tràn mắt
 Đương thời tác sám hối
 Sau được Kinh Pháp này
 Nghiệp trước kia, diệt hết
 Lúc ấy có tướng hiện
 Ở trong giấc mộng ấy
 Được Tu Đa La này
 Sinh tử, các lưu chuyên
 Lừa dối, rất đáng sợ
 Đều do **A Di Đà**
 Nguyện Lực, Quả như vậy
 Các Tỳ Kheo phá Giới
 Đã khinh chê người khác
 Như vậy nhiều các lỗi
 Lưu chuyên rất đáng sợ
 Như vậy nhiều các ác
 Do được nghe Kinh này
 Sẽ đến bờ mé kia
 Sau này thường hiển diệu”

_Bấy giờ Ca Diếp Bà La Môn lại dùng Kệ này mà bạch Phật rằng:
 “Đại Tu Đa La này
 Khiến phát Tâm Đạo lớn
 Vì con với vị lai
 Phân biệt rộng tuyên nói”

Khi ấy Đức Thế Tôn lại dùng Kệ bảo Ca Diếp Chúng Tính Bà La Môn rằng:
 “Vị lai, các âm thanh
 Cho đến điều Ta nói

Đây là Kinh Điền rộng
Vì thế ông nên biết
Nói Đại Kinh Điền này
Đây sẽ làm **A Hàm**
Sẽ làm **Tạng bí mật**
Chỗ Thanh Văn tu học
Điều chón này đã nói
Vớ người đắ Đạo khác
Đây là Mẫ các Kinh
Phạm Chí như đây biết
Lúc đó các Tỳ Kheo
Sau khi Ta diệt độ
Tạp với **Trường A Hàm**
Lại gọi **Trung A Hàm**
Lúc đó có **A Hàm**
Đủ số tên **Tăng Nhất**
Lại nói Kinh Điền tạp
Khiếp Tạng Thanh Văn nói
Lại sẽ làm **Tỳ Ni**
Cũng làm **A Tỳ Đàm**
Hoặ ở ba **Khiếp Tạng**
Được gọi các Tỳ Kheo
Có tám vạn bốn ngàn
Nhóm Pháp Ta đã nói
Tất cả từ đây ra
Gọi là **Tối Thắng Kinh**
Ở đây nói **Thanh Văn**
Vớ nói **Độc Nhất Giác**
Căn bản của các Trí
Kinh Điền chẳng thể bàn
Hết thấy điều ba cõi
Của Thế Gian chưa hiện
Căn bản của các Phước
Do phát Tâm Bồ Đề
Công Đức nhóm **Thí, Giới**
Hạnh Nhẫn Nhục, Tinh Tiến
Thắng Công Đức Thiền Định
Trong Kinh này khéo nói
Thắng Công Đức **Trí Tuệ**
Giải Thoát Nhẫn, Tịch Diệt
Tất cả đều hiện bày
Trong Kinh này khéo nói

Khổ, Tạp với **Diệt, Đạo**
Tịch Diệt ở đây hiện
Các Pháp, khắp Phật Pháp
Kinh này đều đã nói

Nói các **Khổ, Vô Thường**

Cũng nói Pháp **Vô Ngã**
 Nói **Niết Bàn Tịch Tĩnh**
 Tại Tu Đa La này

Chỗ này nói Thanh Văn
 Các Nhân Duyên đã trụ
 Đại Thừa, Kinh Điển này
 Nhiếp thọ tất cả Pháp
 Các Pháp rất rộng lớn
 Ngay ở Tâm Bồ Đề

Đây là Điển Tội Thắng
 Nói khắp Tu Đa La
 Hiện tiền thấy chư Phật
 Với vì họ nói Pháp
 Đương thời, hiện tiền nghe
 Đều do Kinh Điển này

Các chúng sinh ba cõi
 Ít có nghe Kinh này
 Nghe xong sinh yêu thích
 Vì mong cầu Phật Thừa”

_Bấy giờ Ca Diếp Bà La Môn lại bạch Phật rằng: “Thật hiếm có! Bạch Đức Thế Tôn! Nếu các chúng sinh không có Trí Tuệ, nếu nghe vô thượng vô biên như vậy cho đến chúng sinh của nhóm như vậy sẽ không có Trí Tuệ. Nếu nhóm như vậy nghe xong Tu Đa La vô thượng vô biên, chẳng có thể ở trong Pháp này, chẳng sinh thích muốn bền chắc.

Đại Đức Thế Tôn! Có nhân duyên nào đã có Diệu Pháp như vậy mà chúng sinh ấy lại bị vương lỗi lầm hư rộng như vậy?”

Khi ấy Đức Phật bảo Bà La Môn ấy rằng: “Ba ngàn Đại Thiên Thế Giới này có trăm câu trí (*Phàm nói **Câu Trí** là tùy theo số ngàn vạn*) cung điện của các Ma. Mỗi một Ma ấy có câu trí số Ma Chúng làm quyền thuộc vây quanh phía sau lưng Ma ấy, thường siêng tìm phương tiện, muốn diệt Kinh này, làm mọi loại nhân duyên. Nhân **Nhân Duyên** ấy tùy theo chỗ ở gây các chướng ngại. Tại sao thế? Nếu đem hết thầy chúng sinh của ba ngàn Đại Thiên Thế Giới thầy đều được nơi A La Hán Quả. Hoặc có kẻ trai lành, người nữ thiện nghe Tu Đa La này xong sẽ phát Tâm A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề.

Này Bà La Môn! Do nhân duyên đó khiến **câu trí** (Kotì:một trăm triệu) các Ma siêng tìm phương tiện muốn diệt Kinh này. Tại sao thế ?

Này Bà La Môn! Tu Đa La này là **chủng tính căn bản** của các Pháp. Do nghĩa đó nên câu trí (Kotì:một trăm triệu) các Ma siêng tìm phương tiện muốn diệt Kinh này”.

_Bấy giờ Đức Phật bảo Bà La Môn: “Nay có Tu Đa La tên là **Phá Ma Chúng Hội**, các ông thọ trì đọc tụng liền được phá chúng hội của Ma Thiên ấy.

Này Bà La Môn! Ví như mặt trời đã xuất hiện thời hay diệt tất cả u minh hắc ám.

Như vậy ! Như vậy Bà La Môn ! Lúc nói Phá Ma Chúng Hội Tu Đa La thời tất cả các Ma đều ẩn mất chẳng hiện

Này Bà La Môn! Thế nào gọi là **Phá Ma Chúng Hội Tu Đa La**?

Khi ấy Đức Thế Tôn liền nói Đà La Ni là:

- 1_ **Đa trí tha**
- 2_ **A nậu mô đại na**
- 3_ **Bồ đề tam ma đà ba na đa**
- 4_ **Phục đá**
- 5_ **Hu phục đá**
- 6_ **Đát đát la phục đá**
- 7_ **Ni hưng già ma**
- 8_ **Ba la phá**
- 9_ **Đa la phá**
- 10_ **Đá hư**
- 11_ **Đá long già già ma già ma na**
- 12_ **Tỳ lợi ma**
- 13_ **Ma tố ma**
- 14_ **Hệ lý bà già ma**
- 15_ **Tỳ đạt la ma**
- 16_ **Đại la khúc ma**
- 17_ **A la di la**
- 18_ **Y ca xoa la na dụ**

Này Bà La Môn! Đà La Ni này là điều mà chư Phật Thế Tôn quá khứ, vị lai, hiện tại đồng nói Phá Ma Chúng Hội Tu Đa La này

Này Bà La Môn! Lúc nói **Phá Ma Chúng Hội Tu Đa La** thời tất cả cung Ma thấy đều chấn động, nghiêng động mạnh, lay động lớn. Tất cả các Ma mỗi mỗi đều từ chỗ ngồi của mình nghiêng ngã té xuống, chẳng thể nói năng. Tại sao thế? Bởi nhóm ấy thường vì nhiều người làm điều chẳng lợi ích, thường vì nhiều người gây việc khổ não khiến mất lợi ích. Do việc đó cho nên hiện bị quả báo đáng sợ như vậy. Như Đức Phật Thế Tôn thường cho tất cả chúng sinh niềm vui thích cho đến Từ Bi Hỷ Xả. Chính vì thế cho nên các hàng Ba Tuần ấy đều sinh sợ hãi.

Này Bà La Môn! Nếu lại có người hay chuyển phát **Bồ Đề Tu Đa La** này thì ở chỗ của người ấy không có chướng ngại. Hoặc các Trời, Rồng, Dạ Xoa. Hoặc Người, Phi Nhân. Hoặc Ma, con của Ma. Hoặc quyền thuộc của Ma. Hoặc nước, lửa, đao, dây. Hoặc người hành ác. Hoặc các thú ác. Hoặc sự buồn bực của thân. Hoặc sự đau khổ của ý... mà có thọ nhận thời không có chuyện đó. Tại sao thế? Vì kẻ trai lành, người nữ thiện ấy thường vì nhiều người làm lợi ích an vui, thường vì nhiều người làm việc thương lo, vì các hàng Trời Người làm việc che giúp. Do sức **Từ Hạnh** của kẻ trai lành, người nữ thiện ấy, nên biết như vậy

Này Bà La Môn! Kẻ trai lành, người nữ thiện ấy chẳng làm Hạnh ác của thân, chẳng làm hạnh ác của miệng, chẳng làm hạnh ác của ý cho nên của việc khổ của nhóm ấy chẳng thể ép bức thân ấy, cũng chẳng ép bức tâm.

Này Bà La Môn! Do nhân duyên này nên hay diệt tất cả khổ”

Lúc đó Đức Thế Tôn tuyên lại nghĩa này một lần nữa, nên nói Kệ là:

“Ma siêng ở Kinh này
 Mong muốn sẽ hoại diệt
 Vì thế Kinh Điển này
 Nay **Điều Ngự** (Đức Phật) tuyên nói
 Khiến Ma đều mê loạn

Hợp tụ ngôi run sợ
Nhìn nhau chẳng thể nói
Quả báo hành ác này
Dọa chúng sinh sợ hãi
Thường ôm tâm làm ác
Điên đảo mà rơi rụng (đọa lạc)
Vì thế được Hiện Báo
Người hòa hợp Từ Bi
Tâm vui, điều đã nói
Lúc Bình đẳng nói Pháp
Tâm ý ác đều tan
Giáng phục các Ma Vương
Đập tan chúng Ma Quân
Dạ Xoa, các hàng Quý
Tự nhiên đều rơi rụng
Sức ấy, gây chẳng hại
Nước, lửa chẳng cuốn đốt
Lời nói, Chú Trớ độc
Chẳng thể gây thương (thương tích) hại
Thường nên thề tạo làm
Thân miệng trụ như vậy
Ngăn chặn các nẻo ác
Lìa hẳn tất cả nạn
Các Ma đều tội diệt
Vì nói Kinh này nên
Tất cả Pháp Xảo Trí
Nếu muốn qua bờ kia
Nên nghe Kinh Điển này
Nghe xong liền hay học
Nêu hay học Kinh này
Vô Úy, các Bồ Tát
Tối Thượng Giác Bồ Đề
Là hướng **Bồ Đề Cú** (câu Bồ Đề)”

Lúc Đức Phật nói Kinh này thời Ca Diếp Bà La Môn với các Đại Hội Chúng,
Càn Thát Bà, Trời, A Tu La nghe điều Đức Phật nói đều vui vẻ phụng hành

KINH SINH RA TÂM BỒ ĐỀ
Hết

16/04/2009